Redacțiunea, Administrațiunea
Tipografia:
BRAȘOVŬ, piața mare Nr. 22.
Scrisori nefrancate nu se primescŭ. Manuscripte nu se retrimitŭ!

Birourile de anunciuri:
Brașovŭ, piața mare Nr. 22.
Inserate mai primescŭ în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Prețulŭ inserțiunilorŭ: o seriă garmondŭ pe o colónă 6 cr. și 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicărĭ mai dese după tarifă și învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seriă 10 cr. v. a. sĕu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe sése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe sése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tóte oficiele postale din întru și din afară și la dd. colectori.
Abonamentulŭ pentru Brașovŭ:
la administrațiune, piața mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe sése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe sése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. sĕu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ și inserțiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 101. Brașovŭ, Sâmbătă, 7 (19) Maiu 1888.

Brașovŭ, 6 Maiu st. v. 1888.

Principele de Bismark s'a retrasŭ pe câtŭva timpŭ în singurătatea dela Varzin, unde voiesce sĕ petrécă sĕrbătorile Rosaliilorŭ.

Impregiurarea acésta o declară Csernatony dela „Nemzet“, prietenulŭ d-lui Tisza, ca unŭ simptomŭ pentru momentŭ îmbucurătorŭ, ce'lŭ îndémnă a discuta din nou în numita fóiă situațiunea generală europénă.

Orĭ cum amŭ sucĭ și amŭ rĕsucĭ lucrurile — scrie Csernatony — pericululŭ generalŭ este și rĕmâne, că puterile carĭ țintescŭ la rĕsboiu precum și acelea carĭ voiescŭ pacea îșĭ stau față în față în imediată vecinătate cu armate colosale, și că desarmarea nu se póte cugeta altfelŭ nicĭ mai înainte, decâtŭ după ce o parte va suferi unŭ totalŭ desastru. Invingĕtorulŭ va stabili efectivulŭ armatei, ce-i va fi permisŭ învinsului a'lŭ susține, și în conformitate nu va întârdia nicĭ învingĕtorulŭ de a-șĭ micșora efectivulŭ armatei sale. Acéstă *conditio sine qua non* dă situațiunei europene unŭ caracterŭ atâtŭ de posomorîtŭ.

Puterile carĭ se gândescŭ la rĕsboiu nu voiescŭ sĕ audă de desarmare, pentru că prin pace nu potŭ ajunge la ținta lorŭ; de aceea — dice mai departe Csernatony — suntŭ silite puterile carĭ susținŭ pacea de a sta armate până în dințĭ. Acésta stare nesuportabilă nu-o potŭ suferi pentru durată națiunile, carĭ vorŭ sĕ trăiéscă ér nu se ajungă la o estremă obosélă.

Din causa acésta, crede Csernatony, că este neevitabilŭ ca Rusiei, pe care nimenĭ nu voiesce sĕ-o atace, sĕ i se adreseze mai curêndŭ orĭ mai târdiu întrebarea, că ce scopurĭ urmărescŭ concentrările sale de trupe la granițele nóstre și ale Germaniei. Și deórece o asemenea întrebare se pune numai atuncĭ, când cineva e decisŭ de a considera rĕspunsulŭ eventualŭ nemulțămitorŭ ca *casus belli*, nicĭ decum nu póte privi omulŭ plin de speranță în viitorŭ, orĭ câtŭ de multŭ ar dori susținerea păcii.

De altă parte Csernatony este de firma credință că liga de pace va bate totalŭ pe inimicii ei. Atuncĭ va urma și desarmarea, ér mai înainte nu.

Acesta este pe scurtŭ cuprinsulŭ părerilorŭ amicului d-lui Tisza asupra situațiunei generale. Biuroulŭ de corespondență din Pesta l'a telegrafiatŭ pretutindenĭ, dovadă că în cercurile politice de acolo i se atribue o deosebită importanță.

„Neue freie Presse“ dice cu privire la teoriile de mai susŭ desvoltate în „Nemzet“, că între politicii ungurĭ se lățesce totŭ mai multŭ părerea, că ar fi mai bine decâ rĕsboiulŭ ar isbucni mai curêndŭ, deórece ei credŭ, că liga de pace va ieși învingĕtóre.

Fóia vienesă nu împărtășesce acéstă părere. Mai bine voimŭ — dice ea — sĕ purtămŭ sarcinele, sub carĭ gememŭ, mai departe decâtŭ sĕ vedemŭ sosindŭ grozăviile unui rĕsboiu universalŭ; chiar unŭ rĕsboiu victoriosŭ ar fi o nenorocire.

Mai departe asigură „Neue freie Presse“, că nu desprețuesce forțele propriei armate, când pledéză contra rĕsboiului, ci e convinsă că și-ar împlini datoria cu ónóre. ea nu'șĭ face idei esagerate nicĭ despre armata ruséscă, ci se teme numai de ororile rĕsboiului.

In ceea ce privesce sfaturile, ce le primescŭ austriacii mereu dela foile germane, ca sĕ dea mai mare atențiune armatei și sĕ susțină unitatea ei, „Neue freie Presse“ le consideră, ca viindŭ dela nisce amicĭ, și le esplică ca unŭ semnŭ, că încercările politicei germane de a se pune earășĭ pe piciorŭ de amicĭă cu Rusia nu voiescŭ sĕ reușéscă și că prin urmare cei din Berlinŭ punŭ celŭ mai mare prețŭ pe o bună pregatire militară a Austro-Ungariei, pentru că, mai alesŭ cu privire la Orientŭ, pacea nu li se pare asigurată.

Germania, dice fóia vienesă, voiesce ca Austria se fiă tare și sĕ-șĭ sêmță tăria ei, dér nu pentru a face întrebărĭ Rusiei asupra grămădirei de trupe în Polonia; căcĭ e fórte periculosŭ a disputa unei puterĭ mari dreptulŭ de așĭ aședa armatele după cum îi place și unŭ astfelŭ de pasŭ arŭ mâna numai apa pe móra partidei rusescĭ, care voiesce rĕsboiulŭ, căcĭ e probabilŭ că Țarulŭ l'ar considera ca o vătămare personală.

Nu pentru a provoca rĕsboiulŭ, ci pentru a'lŭ împedeca doresce Germania întărirea Austriei. Cu câtŭ mai puternică va fi liga de pace cu atâtŭ mai cutezătóre apare o luptă în contra ei.

De acésta ideă e condusă politica germană, și politica statelorŭ aliate, asigură „N. fr. Presse“. Dér ea singură nu se prea încrede în vorbele sale, căcĭ îndată adauge:

„Pentru casulŭ când s'ar dovedi că e greșită acésta părere, când demonulŭ ambițiunei și a poftei de cucerire în ostulŭ și vestulŭ Europei totușĭ ar triumfa, trebue sĕ fimŭ cu tóte aceste pregătițĭ. Astădĭ se preâmblă cancelarulŭ germanŭ în parculŭ dela Varzin și lumea e liniștită; cine garantéză pentru diua de mâne?“

„Le Nord“ despre România.

„Le Nord“, diarŭ rusŭ din Bruxsela, scrie următórele:

Cestiunea bulgară pentru momentŭ este lăsată la o parte, atențiunea Rușilorŭ se află concentrată asupra României și evenimentelorŭ ce se desfășură în Serbia și întru câtva în Grecia. In ceea ce privesce România, apoi diplomația rusă, în contra tuturorŭ spuselorŭ, nu s'a amestecatŭ de locŭ în ultimele evenimente. Escitarea spiritelorŭ, care domnesce acum în România, este resultatulŭ greșelilorŭ comise de guvernŭ, care a condusŭ acéstă țéră slavă într'unŭ sensŭ antinaționalŭ și contrarŭ Rusiei, apărătórea naturală a tuturorŭ poporelorŭ slave.

Ce ar dice fóia oficiósă rusécă, când unŭ diarŭ românŭ, ocupându-se de stările interne ale Rusiei, ar întitula-o pe acésta *țéră românéscă*, măcarcă o parte din ea, deși mică, românéscă este?

„Nord“ nu și-a datŭ sémă de vorbele sale, căcĭ altfelŭ se feria d'a se face ridiculŭ. De altmintrelea diarele române îi dau rĕspunsulŭ cuvenitŭ.

Acuma, precum comunică o telegramă din Petersburg, și diarele ruse se pronunță violentŭ în contra diarului „Nord“, din causa articolului sĕu fantasticŭ că România s'ar gândi a se anexa la Austro-Ungaria.

Rusia și Muntenegru.

Corespondentulŭ din Belgradŭ alŭ fóiei unguresci „Pesti Naplo“ a avutŭ o convorbire cu unŭ „distinsŭ bărbatŭ de statŭ muntenegrénŭ“, care l'a împuternicitŭ sĕ comunice, că *între Rusia și Muntenegru s'a închiăiatŭ o convenție militară*, în puterea căreia Muntenegru se obligă ca, în casulŭ unui rĕsboiu între Rusia și Austro-Ungaria, sĕ năvăléscă cu 30.000 de soldațĭ în Erțegovina, ceea ce ar constrînge pe Austro-Ungaria sĕ țină acolo o armată de celŭ puținŭ 200,000 ómenĭ. Rĕmânênd Rusia învingĕtóre, Muntenegru ar primi ca rĕsplată Bocche di Cattaro; în casŭ contrarŭ Rusia la încheiarea păcii ar căuta sĕ obțină pentru Muntenegru *status quo* și i-ar plăti ca despăgubire pentru cheltuelile de rĕsboiu cincĭ milióne de ruble.

„Pesti Naplo“ nu ia în seriosŭ acéstă comunicare, cu tóte astea felicită, în ironiă, pe Muntenegru pentru o astfelŭ de convențiune.

Demonstrațiunĭ pentru Boulanger.

Generalulŭ Boulanger a întreprinsŭ dilele acestea o călĕtoriă prin câte-va departamente ale Franciei, unde a fostŭ pretutindenea primitŭ și salutatŭ cu unŭ entusiasmŭ, ce președintele republicei nu l'a întêmpinatŭ în călĕtoria sa de deunădĭ. Pretutindenea poporulŭ s'a manifestatŭ aderentŭ alŭ lui Boulanger și i-au adusŭ ovațiunĭ.

In diua de 15 Maiu s'a întorsŭ în Parisŭ din călĕtoria sa, cu care ocasiune s'au făcutŭ érăși demonstrațiunĭ. Mulțime mare de ómenĭ așteptau la gară, unde era aședată și poliția numerósă. Când sosi trenulŭ strigăte de „sĕ trăiéscă“ resunară din tótă mulțimea. „France“ spune că unŭ polițistŭ ar fi disŭ: „Pagubă că nu putemŭ striga și noi „trăiéscă Boulanger!“ Birja în care se suise generalulŭ abia pute înainte de mulțimea cea mare. In alte birjĭ urmau lui Boulanger, deputațiĭ Laguerre, Deroulède și alții. Pe bulevardŭ și pe strada Richelieu furnica mulțimea alergândŭ după trăsura generalului până la Hotel de Louve. S'au auditŭ și singuratice fluerăturĭ, dér au fostŭ imediatŭ înăbușite de strigătele nesfârșite de „sĕ trăiéscă“.

Se vorbea că în acea di va merge generalul în camera; de aceea s'au luatŭ mĕsurĭ de precauțiune. Boulanger însĕ a declaratŭ, că nu va merge în cameră, până ce nu va pute ține o vorbire asupra revisuirei.

Armata englesă.

Cestiunile militare începŭ a avé în Anglia o însemnătate deosebită.

„Le Temps“ scrisese acum câte-va dile, că generalulŭ Hornby a credutŭ de datoria sa, sĕ dovedéscă, într'o revistă, nevoia de a pune Londra în stare de a se apĕra și étă că acuma secretarulŭ de Statŭ la departamentulŭ rĕsboiului, d. Stanhope, a presintatŭ Camerei comunelorŭ unŭ proiecŭ de lege, care pune la disposiția guvernului, în casŭ de periculŭ iminentŭ, corpulŭ de voluntarĭ și acelŭ de *yomanry*.

Mĕsura acésta, în locŭ de a linisci opinia publică, pare că a ațîtat'o și „Daily Telegraph“ a publicatŭ unŭ articolŭ de sensație asupra stărei actuale a armatei englese, articulŭ, care a provocatŭ o viă discuțiune în camera lordilorŭ.

„Daily Telegraph,“ pretindêndŭ că are informațiile sale „dela cea mai înaltă autoritate militară,“ afirmă că trupele englese nu suntŭ îndestulătóre pentru apĕrarea regatului și că, decă s'ar mări numĕrulŭ lorŭ, n'ar fi casărmĭ pentru nouĕle contingente. Cea mai mare parte din tunurĭ, dice diarulŭ, suntŭ în așa stare, încâtŭ nu esistă altele mai rele în Europa; avemŭ, ce-i dreptŭ, modelulŭ unui tunŭ de câmpŭ, care e escelentŭ; dér nu vomŭ putea sĕ fabricămŭ acéstă armă decâtŭ cu încetulŭ și cu tóte că amŭ inventatŭ o pușcă cu repetiție, nicĭ unulŭ din regimentele nóstre nu-i înarmatŭ încă cu ea. Marina nóstră, urméză mai departe „Daily Telegraph“, nu-i în stare sĕ împedece vre o putere de a trece canalulŭ Mânecei, decâtŭ încetândŭ de a protegia cea mai mare parte din coloniile nóstre.

Afară de asta dela cósta de sudŭ și până în Scoția, nicĭ una din fortărețele Angliei nu are tunurĭ sistemŭ nou și șease din cuirasatele ei cele mai bune au nevoiă de unŭ anŭ de așteptare pentru a-șĭ căpĕta artileria dela arsenale. Londra e fără apĕrare, și ca sĕ aibă tunurĭ bune ar trebui sĕ le comande în străinĕtate. In fine guvernulŭ ascunde cu îngrijire acéstă stare de lucrurĭ și propunerile și cererile făcute la ministerulŭ de resbelŭ suntŭ cu îngrijire tăinuite publicului.

Aceste revelațiunĭ au făcutŭ la camera lordilorŭ obiectulŭ unei interpelărĭ. Ducele de Cambridge, comandantulŭ supremŭ alŭ armatei, a negatŭ, precum am mai spusŭ, că elŭ ar fi „înalta autoritate“ cu care îșĭ face reclamă diarulŭ „Daily Telegraph.“ Lordulŭ Salisbury a protestatŭ în contra mustrărei, că nu se îngrijesce de apĕrarea regatului și a spusŭ că dela 1884, armata de uscatŭ și marina au fostŭ mărite în mod simțitorŭ. Președintele consiliului a atacatŭ în deosebĭ pe lordulŭ Wolseley, generalŭ, pe care-lŭ acusă de a fi pricinuitŭ panica actuală printr'unŭ discurs publicŭ imprudentŭ și l'a somatŭ sĕ atace guvernulŭ la cameră pentru ca acesta sĕ se pótă apĕra.

Faptulŭ acesta pare a nu fi intimidatŭ pe generalulŭ Wolseley, învingĕtorulŭ dela Tel-el-Kebir. Elŭ a convocatŭ mai mulțĭ oficerĭ superiorĭ la dênsulŭ acasă și la acéstă întrunire s'a hotărîtŭ, ca îndată ce parlamentulŭ se va redeschide sĕ 'i se propue unŭ programŭ întregŭ tindêndŭ a ridica puterea armată a regatului. Afară de asta s'a mai hotă-

rîtŭ ca două corpurĭ de armată sĕ fiă puse pe piciorŭ de resbelŭ şi ca puşca cu repetiţiă sĕ fiă întrodusă la tóte regimentele. Mai e vorba apoi de a se mări efectivulŭ regimentelorŭ de cavaleriă. Aceste propunerĭ vorŭ da locŭ, de sigurŭ, la nisce desbaterĭ interesante.

De altcum Wolseley a declaratŭ în camera lordilorŭ, că n'avea cunoscinţă despre articululŭ din „Daily Telegraph.“ In vorbirea ce a ţinut'o elŭ (a fostŭ un toastŭ la unŭ banchetŭ) n'a atacatŭ guvernulŭ, ci a accentuatŭ numai desavantagiele unui guvernŭ de partidŭ pentru armată. Actualulŭ guvernŭ, dise elŭ, n'a negligeatŭ armata şi flota, ci a desvoltat'o, dér firma sa părere e că, câtă vreme flota englesă e aşa de slabă ca acum, armata nu'şĭ póte păstra loculŭ sĕu, deórece pretutindenea în lume s'a lăţitŭ părerea, că starea mijlócelorŭ de apĕrare a Angliei în patriă şi în afară e nemulţămitóre şi puterile combatante militare nu suntŭ aşa organisate şi echipate, cum ar trebui sĕ fiă. Elŭ nu crede că procederea s'a e de natură a-lŭ sili sĕ-şĭ dea dimisiunea ca militarŭ.

Salisbury îşĭ esprimă recunoscinţa asupra modului cum s'a esprimatŭ Wolseley despre actualulŭ guvernŭ. Speră că generalulŭ nu va lua în seriosŭ incidentulŭ, căcĭ retragerea sa ar fi o grea lovitura pentru administraţiunea armatei englese. Guvernulŭ ia mĕsurile necesare pentru siguranţa ţĕrii.

SCIRILE DILEI.

In comisiunea administrativă a comitatului *Cojocna*, fiindŭ interpelatŭ la 14 Maiu n. vicespanulŭ asupra sporirei *concubinatului* în comitatŭ, rĕspunse că va studia seriosŭ cestiunea şi va căuta sĕ'lŭ stârpéscă cu tóte mijlócele ce'i stau la disposiţiune. Comisiunea a decis, sĕ se trimétă guvernului o adresă în acéstă afacere, şi sĕ o împărtăşiéscă si celorlalte municipii, ca sĕ o sprijinéscă.

***

Nu i-a mai rĕmasŭ altceva „*Kulturegyletului*“ unguresců decâtŭ sĕ 'şĭ facă *steagŭ*, şi încă cu 1000 fl. Ce'i trebue chelului tichiă de mărgăritarŭ! Şi ce e mai nostimŭ, marele tămbălău cu tichia au de gândŭ „patrioţii“ sĕ-lŭ facă cu ocasiunea adunării generale ce o vorŭ ţiné Kulturegyletiştii la 19 Augustŭ în *Braşovŭ*. De aci, cum se dice, vorŭ merge la Sinaia.

***

In comitatulŭ *Tĕrnavei mari*, anume în părţile *Nocrigului*, s'au înmulţitŭ grozavŭ porcii sĕlbaticĭ. Cu ocasiunea unei vênătóre din dilele trecute mai mulţĭ au fostŭ împuşcaţĭ.

***

La cererea procuraturei r. din Tĕrgulŭ-Mureşului, *editorulŭ* fóiei unguresci „*Hunyad*“ a fostŭ pedepsitŭ cu 25 fl. din causă că numita procuratură n'a primitŭ 3 numerĭ din esemplarele oficióse. Editorulŭ la apĕrare susţinŭ, că numerii respectivĭ i-a espedatŭ procuraturei şi-i espedéză regulatŭ, documentândŭ acésta cu fâşiele adreselorŭ tipărite. Cu tóte acestea s'a dictatŭ asupra lui pedépsa de 25 fl. Editorulŭ a însinuatŭ recursŭ. La acésta observă „Kolozsvár“: „Ar fi frumosŭ, décă de aci înainte editorii de diare vorŭ avé sĕ inspecteze şi oficiele postale, ca nu cumva diarele sĕ se pérdă din causa lorŭ.“

***

La *tĕrgulŭ* de primăvéră din *Reghinulŭ săsescŭ*, după cum se scrie de acolo, vitele au avutŭ bună trecere. S'au vêndutŭ cu totulŭ 4700 vite cornute, 479 cai şi 1500 oi.

Sinodulŭ archidiecesanŭ din Sibiiu.

Şedinţa 1, ţinută la 1/13 Maiu a. c.

După sevêrşirea s. liturgii şi invocarea s. Duch, deputaţii presenţĭ s'au întrunitŭ în sala cea mare a seminarului „Andreianŭ“. Escelenţa Sa Metropolitulŭ Mironŭ Romanulŭ înfăţişându-se la Sinodŭ, după cetirea cuvêntărei de deschidere, ce amŭ publicatŭ în Nr. 99 alŭ Gazetei, inmediatŭ se purcede la constituirea biroului interimalŭ, urméză presentarea credenţionalelorŭ deputaţilorŭ preşenţĭ şi-şĭ presentéză cu totulŭ credenţionalele 45 inşĭ; apoi atâtŭ credenţionalele câtŭ şi actele electorale se împartŭ la 4 secţiunĭ verificătóre.

Cu acestea se închide şedinţa I-a.

Şedinţa II. ţinută la 2/14 Maiu a. c.

La ordinea dilei se punŭ raporturile secţiunilorŭ verificătóre.

S'au verificatŭ cu totulŭ 44 de deputaţĭ şi astfelŭ sinodulŭ se declară de aptŭ a puté aduce concluse valide.

Presidiulŭ presentéză mai departe: *a*) cererea deputatului Diamandi Manole pentru concediu pe 5 dile din causa morbului; *b*) cererea deputatului Simeonŭ Dămianŭ pentru concediu pe timpŭ nedeterminatŭ, din causa agendelorŭ oficióse. După o scurtă desbatere dep. D-lui Manole concediulŭ cerutŭ i se dă, ér cererea dep. Dămianŭ se va decide după verificare.

La ordinea dilei se pune constituirea definitivă a biroului şi a comisiunilorŭ permanente şi spre consultare şedinţa se ridică pe 10 minute, ér după redeschiderea şedinţii la propunerea presidiului se alege:

a) Biroulŭ: T. Herman, M. Voileau şi Dr. R. Roşca mirenĭ.

b) Comisiunea verificătóre: I. Papiu, A. Pĕcurariu, O. Sorescu, I. Turcu, M. Cirlea şi P. Piposŭ.

c) Comisiunea organisătóre: Dr. I. Puşcariu, I. Hannia, N. Cristea: I. Bologa, E. Măcelariu, P. Cosma, Dr. A. Brote, I. Puşcariu şi Dr. A. Todea.

d) Comisiunea bisericéscă: I. Petric, G. Şagău, I. Danciu, G. Candrea, Ios. Orbonaşŭ, A. Bârsanŭ, G. Moldovanŭ, N. Cosma şi S. Dragomirŭ.

e) Comisiunea şcolară: Z. Boiu, I. Popescu, V. Dămianŭ, G. Dană, I. Fulea, I. Turcu, L. Branŭ de Lemeny, D. Lăcătuşŭ şi V. Tordoşanŭ.

f) Comisiunea financiară: N. Fraţeşu, I. Drocŭ, A. Pĕcurariu, D. Manole, O. Sorescu, R. Patiţa, S. Popŭ, M. Cirlea şi Dr. N. Olariu.

g) Comisiunea petiţionară: D. Coltofeanŭ, R. Furdui, I. Duvlea, Z. Tătarŭ, P. Piposŭ şi G. Şandor.

Presidiulŭ mai presentéză următórele esebite:

a) protestulŭ lui Iosifŭ Leabu et cons. contra alegerei de deputaţĭ sinodalĭ mirenĭ în mai multe comune din cerculŭ Făgăraşului. — La propunerea unui deputatŭ, protestulŭ se respinge ca întârdiatŭ.

b) raportulŭ generalŭ plenarŭ alŭ consistoriului archidiecesanŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887; *c*) raportulŭ consist. arch. referitorŭ la înfiinţarea fondului de pensiune preoţescŭ; *d*) raportulŭ cons. arch., prin care se transpune nota presidială în causa disciplinărei prot. S. Popescu. Tóte 3 rapórtele se predau comisiunei verificătóre. *e*) Raportulŭ cons. arch. referitorŭ la întregirea parochiei Rĕchita cu prediile Strugarĭ şi Purcăreţŭ; *f*) raportulŭ cons. arch. în privinţa sistărei cursului clericalŭ estraordinarŭ. Tóte se predau comisiunei bisericescĭ.

g) raportulŭ cons. arch. ca senatŭ scol. despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887; *h*) raportulŭ cons. arch. în privinţa catechisaţiunei în scólele de orĭ ce categoriă; *i*) raportulŭ cons. arch. în causa înfiinţărei unei preparandii de fete; *l*) raportulŭ cons. arch. prin care se aşterne manualulŭ „Economia câmpului“ de Georgiu Moianŭ, pentru admitere în şcólele poporale; *m*) raportulŭ cons. arch. prin care se aşterne manualulŭ „Fisica pentru scólele poporale“ de prof. gim. D. Făgărăşanŭ; *n*) raportulŭ cons. arch. prin care se aşterne manualulŭ „Cursŭ de limba maghiară pentru scólele poporale“ de I. Molnár. Tóte se predau comisiunei scolare.

o) raportulŭ cons. arch. ca senatŭ epitropescŭ despre activitatea sa în decursulŭ anului 1887; *p*) raportulŭ cons. arch. în privinţa acordărei îndemnisării pentru suma de 200 fl., ce s'a datŭ vĕduvei Maria Reou, soţia fostului archivarŭ Ioanŭ Reou ca ajutorŭ; *r*) raportulŭ cons. arch. în causa pretensiunei fondului „Franciscŭ-Iosefinŭ“ la Kenderessy Zsigmond; *s*) raportulŭ cons. archid. referitorŭ la suportarea speselorŭ pentru reparaturile dela grădina archiepiscopéscă; *t*) raportulŭ cons. arch. prin care se aşternŭ raţiociniile fondurilorŭ archidiecesane pe anulŭ 1887. — Se predau comisiunei financiare.

Cu acestea şedinţa se încheiă.

Strămutarea episcopiei gr. c. din Gherla în Deşiu.

Deşiu, la 16 Maiu 1888.

In adunarea municipiului Solnocŭ-Dobêca ţinută astădĭ s'a primitŭ fără discuţiune *strămutarea Episcopiei gr. cat. din Gherla la Deşiu*, adecă respingerea recursului câtorva membri din representanţa comunităţii oraşului Deşiu, va sĕ dică causa e decisă astfelŭ finalmente, că episcopia amintită se va aşeda statornicŭ mai în centrulŭ diecesei aicĭ la Deşiu pe vecii vecilorŭ. Viitorulŭ va arăta, décă acésta strămutare în favórea diecesei este. **Sireganulŭ.**

Invĕţămêntulŭ în comitatulŭ Cojocnei.

(Raportul inspectorului de şcóle unguresc.)

In timpulŭ din urmă inspectorulŭ de şcóle alŭ comitatului Cojocnei a visitatŭ 80 de şcóle aflătóre în 53 comune din comitatulŭ sĕu. Din şcólele visitate de elŭ, 11 suntŭ de statŭ, 2 comunale, 3 rom. cat., 44 gr. cat., 3 gr. or., 11 ev. ref. şi 6 de confesiunea augustină.

Pe timpulŭ inspecţiunei prelegerile erau pretutindenea în curgere, afară de şcólele ev. reformate, în care prelegerile se încheiaseră încă cu finea lui Martie.

Atâtŭ învĕţămêntulŭ, câtŭ şi sistemulŭ de învĕţămêntŭ în tóte şcólele s'a aflatŭ fórte defectuosŭ. Escepţiune facŭ dela acésta numai şcólele de confesiunea augustină, pe carĭ inspectorulŭ le-a aflatŭ mai corĕspundĕtóre.

Acolo, unde după lege arŭ fi prescrise 6 clase, abia se află 2—3 clase. Copii marĭ şi micĭ învéţă împreună atâtŭ obiectele mai grele, câtŭ şi cele mai uşóre, ceea ce produce marĭ greutăţĭ, atâtŭ pentru învĕţătorŭ, câtŭ şi pentru învĕţămêntŭ.

Cea mai mare parte dintre învĕţătorĭ nu corĕspundŭ chiămărei lorŭ, măcarcă dispunŭ de diploma de cualificaţiune. Nicĭ planulŭ de învĕţămêntŭ alŭ şcólei poporale nu-lŭ cunoscŭ; nu cunoscŭ nicĭ planulŭ de învĕţămêntŭ alŭ şcólei de statŭ, nicĭ pe celŭ alŭ şcólei confesionale. Diarele de şcólă nu se

---

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS.“

13

Din viéţa şi scrierile lui Nicolau Lenau.

După isvóre străine.

16 Octomvre.

„Când intraiu adĭ în odaia prietinilor, mei cameriera Emmy îmĭ şopti încetŭ, când suiam treptele, că domnulŭ casei se află la Niembsch, care érăşĭ se simte mai rĕu. Am scoborîtŭ decĭ în josŭ, unde cei de faţă mĕ întêmpinară cu privirĭ speriόse: „S'a întêmplatŭ câtŭ se póte de rĕu — îmĭ dise domnulŭ casei — *Niembsch a înnebunitŭ*“... Erĭ séră era veselŭ, vorbăreţŭ, îşĭ arătă epistolele pre carĭ nu de multŭ le primi dela fidanţata sa... chiarŭ şi scrisórea ei frumósă. Nóptea pe la 2 óre bolnavulŭ veni în odaia lui Reinbeck ca nebunŭ. Tótă nóptea umblă în susŭ şi'n josŭ. Diminéţa a cântatŭ minunatŭ pe vióră şi a jucatŭ. Deodată însĕ eşi afară fără sĕ fiă observatŭ de cineva. In frica cea mare s'a trimisŭ după Pfitzer Gustaw, căruia 'i comunicară totulŭ, rugându-lŭ sĕ cerceteze pe amiculŭ sĕu poetulŭ, căcĭ probabilŭ se va afla în tipografiă. Pfitzer ilŭ întêlni pe Niembsch pe strada Koning şi-lŭ suprinse pe neaşteptate. Au mersŭ împreună. Imĭ închipuescŭ suferinţele însoţitorului îngrijatŭ şi gânditorŭ cum va fi făcutŭ acelŭ drumŭ cu poetulŭ nebunŭ, ceea ce s'a întêmplatŭ aşa dicêndŭ în faţa Germaniei întregĭ. Lângă bazarŭ Lenau îşĭ desbrăcă vestmintele de pe de-asupra şi i-le întinse lui Pfitzer, care le şi luă. Niembsch voi după aceea sĕ'şĭ întindă hainele pe pămêntŭ şi sĕ se culce pe ele. Elŭ dicea că nu póte merge mai departe. Intr'adevĕrŭ a şi cădutŭ josŭ. Curagiosulŭ sĕu amicŭ însĕ ilŭ rădică şi merseră mai departe. Sosiră la br. Herman Raischach căruia Niembsch îi spuse diferite flécurĭ, într'altele: „Da, medicii. Ei m'au curatŭ desfulŭ, odată însĕ m'am uitatŭ numai la violină şi m'am făcutŭ sănĕtosŭ“. Pe strada Friederich abia îşĭ împletecia piciórele. Pfitzer se suì cu elŭ în trăsura D-rului Köstlin, ce venia dreptŭ spre ei. Dér nicĭ aicĭ nu se afla bine; totŭ mereu îşĭ ţinea capulŭ între mânĭ plângêndu-se, că zuruitulŭ trăsurei ii pricinuesce durerĭ. Decĭ după câteva minute se scoborîră. Lenau se punea pe tóte petrile din colţulŭ stradelorŭ. Iţĭ era milă sĕ-lŭ privescĭ mergêndŭ până la capĕtul stradei... După-ce ajunse acasă, Niembsch şedŭ lungă vreme pe scaunulŭ dinaintea uşei; dup'aceea se culcă descultŭ pe canapea, aruncându-şĭ capulŭ încócĭ şi încolo; dup'aceea îşĭ luă roculŭ şi începŭ a umbla în vêrfulŭ degetelorŭ. Işĭ luă violina, cânta şi juca: „Se întêmplă încă minunĭ, dicea elŭ; sunt cu totul sănĕtosŭ. Numai violina îmĭ lipsesce. Accentele ei astfelŭ se revarsă pe sufletulŭ meu ca roua, întinerindu-mi-lŭ“ Cineva se apropiă pe nesimţite de patulŭ sĕu unde era şi violina. „Numai sĕ nu'mĭ atingĭ violina“, strigă elŭ; şi ţinea vióra ca lucrulŭ celŭ mai scumpŭ. In diua premergĕtóre fugi prin casă cu paşĭ marĭ şi îndesaţĭ de sute de orĭ încóce şi încolo. Afară de aceea aiura desŭ, ér mai târdiu fuma peste mĕsură, ceea ce încă a contribuitŭ multŭ la agravarea bólei. Nopţile lui de multŭ erau neliniştite, încâtŭ servitorulŭ consiliarului care durmia dedesuptulŭ odăii lui Lenau afirma încontinuu, că neliniştea poetului ii causa multă neplăcere şi că tărăboiulŭ ce-lŭ înscena elŭ era aşa de mare peste nópte, încâtŭ nu-şĭ putea închide ochii sĕ dórmă. Unii dicŭ, că l'au auditŭ vorbindŭ cu voce înaltă când petrecea singurŭ; ér peste nópte atâta hârtiă aprindea şi ardea, încâtŭ erau fórte îngrijaţĭ, ca nu cumva nenorocitulŭ poetŭ în nebunia lui sĕ aprindă manuscripte de valóre, orĭ sĕ se pomenéscă c'unŭ focŭ mare.

18 Octomvre.

Erĭ tótă diua s'a odihnitŭ şi era aprópe consciu de sine; adĭ însĕ cu atâtŭ mai rĕu. Mai întâiu voi sĕ călĕtoréscă; dĕdŭ servitorului sĕu o bancnută pentru cumpărarea unui biletŭ de drumŭ, îşĭ luă gémantanulŭ. Mai târdiu ilŭ cuprinse dorulŭ de mórte. Adĭ la 7 óre voiu murĭ“, dicea elŭ. Se'mbrăcă întregŭ în vestminte albe, se culcă şi cu mânile puse pe pieptŭ îşĭ aştepta mórtea. Işĭ luă rĕmasŭ bunŭ dela toţĭ; binecuvêntă pe toţĭ... Işĭ scrise testamentulŭ; în fiăcare clipă săria din patŭ ca sĕ mai adaugă pe hârtiă cevaşŭ. Emilia adeseorĭ trebuia sĕ scriă ce dicea elŭ... Medicină numai atuncĭ lua, când i-se spunea, că ilŭ rógă femeia consiliarului aulicŭ. Tótă nóptea a vorbitŭ şi a cântatŭ cu violina. Chirurgulŭ, care-lŭ pădia nu era în stare sĕ reproducă frumósele lucrurĭ ce le vorbia bolnavulŭ poetŭ. S'a esprimatŭ în modŭ sublimŭ despre visurĭ şi mórte, despre carĭ adĭ nópte a scrisŭ şi poesii şi comunicându-le Emiliei ii dise, ca sĕ le copieze, dér ea nu le-a putută, căcĭ şi le uitase... Lenau în nóptea trecută arse multe epistole. Inchipuirile lui se mişcă numai prin

pórtă regulatŭ, protocolŭ de clasificațiune nu se află nicĭ în o școlă, testimoniele pentru cei ce continuă studiulŭ la școlĭ mai înalte se dau numai pe nimerite și după cum învĕțătorulŭ își aduce aminte.

Ce privesce localulŭ de învĕțămêntŭ și provederea aceluia cu rechisitele necesare, inspectorulŭ de școle raportézâ, că în privința acésta loculŭ primŭ ilŭ ocupă confesiunile românescĭ, ca unele, carĭ au adusŭ cele mai multe jertfe pentru buna susținere a școlelorŭ lorŭ. Șirŭ întregŭ de școlĭ românescĭ corĕspundĕtóre planului de învĕțămêntŭ s'au rădicatŭ în timpulŭ mai nou, așa că omului involuntarŭ i-se impune stimă și admirațiune, când vede: câtŭ de gata este acestŭ poporŭ (vorba e de poporulŭ românŭ) a se supune sarcinelorŭ aruncate asupra lui în scopulŭ acesta (câte 5, 10, 15 fl. da familiă).

Acestea suntŭ cuvintele pe carĭ le reproduce „Kolozsvár“ din raportulŭ inspectorului respectivŭ de școle privitorŭ la școlele românescĭ.

Cu totulŭ necorĕspundĕtóre șî peste mĕsură defectuóse s'au aflatŭ următórele școle:

Școla ev. reformată și școla gr. cat. din Orosfaia; școla gr. cat. din Archiudŭ și din Budurlău, carĭ nu suntŭ nicĭ podite pe josŭ; școla gr. cat. din Hărastășŭ, în care inspectorulŭ a aflatŭ vițeĭ, și nu școlarĭ; școla ev. ref. din Filpișulŭ micŭ și cea din Téca, asemenea ev. reform.

Nu au școlĭ de feliu comunitățile confesiunale gr. catolice din Bratfalău Băița, Cozma și Socolŭ; cea gr. or. din Ida mare; în fine cea ev. reformată din Uilaculŭ și Șiopterulŭ de Câmpiă, în carĭ învĕțămêntŭ nicĭ nu esistă.

Limba unguréscă se propune cu mai bunŭ succesŭ în școlele săsescĭ. Celelalte școlĭ ale naționalitățilorŭ încă își facŭ datoria lorŭ în privința acésta, escepțiune facŭ numai învĕțătorii școlelorŭ de confesiunea augustină din Ida mare și Sz. Ludveg și învĕțătorii școlelorŭ gr. cat. din Orosfaia, Budurlău, Chibulculŭ și Țĕgșorŭ.

Vomŭ reveni.

Intêmplărĭ diferite.

Sinucisŭ. Tinĕrulŭ de 24 anĭ Valton Ede jun., cassarŭ la gara căii ferate din Clușiu, s'a împușcatŭ în casa părinților sĕi murindŭ imediatŭ. Sinucisulŭ suferea de mania, că ar fi persecutatŭ de mai marii sĕi.

Furtŭ mare. In Aradŭ a fostŭ jăfuitŭ ȡiua la amédȡi galantarulŭ cassei de bancă și de schimbŭ a lui Armin Wallfisch, care se află în cea mai frecventată stradă. Hoțulŭ a luatŭ numai monedele nu și hârtia. Poliția a arestatŭ unŭ individŭ. Cercetările continuă.

Evreu pungașŭ. Cu ocasiunea unui têrgŭ din Huedinŭ s'a datŭ de urma unui Evreu, care cu ajutorulŭ narcotinei își fâcea cu bunŭ succesŭ hoțiile sale, așa că individului pe care voia sĕ-lŭ jăfuiască de banĭ, îi da vinarsŭ cu narcotină prin care ilŭ ameția, ilŭ despoia apoi de banĭ și o lua la sănĕtósa. Astfelŭ se descoperi că a jefuitŭ pe unŭ individŭ cu ocasiunea unui têrgŭ din Huedinŭ, dér hoțulŭ putŭ cu ocasiunea aceea scăpa fără a fi prinsŭ. La têrgul de primăvéră din Reghinulŭ săsescŭ Evreulŭ se încercă sĕ facă din nou asemenea cu unŭ Românŭ, dér a pățit'o. Românulŭ ce-i dreptŭ bĕŭ puținŭ din vinarsulŭ cu narcotină ce ilŭ dete Evreul și atâta 'i fŭ de ajunsŭ pentru ca sĕ amețéscă; când însĕ Evreulŭ era acum sĕ-lŭ despóe de banĭ, tovarășii Românului amețitŭ puseră mâna pe Evreu, care astăȡĭ e pusŭ la rĕcóre în temniță.

Ședințele ordinare
ale
Academiei române
în anulŭ 1888—89

1. Vinerĭ 6/18 Maiu, Ședință ordinară publică. 2. Vinerĭ 13/25 Maiu Ședință ordinară. 3. Vinerĭ 20 (1 Iunie) Maiu, Ședință ordinară. 4. Vinerĭ 27 (8 Iunie, Maiu, Ședință ordinară. 5. Vinerĭ 3/15 Iunie, Ședință ordinară publică. 6. Vinerĭ 10/22 Iunie, Ședință ordinară. 7. Vinerĭ 17/29 Iunie, Ședință ordinară. 8. Vinerĭ 24 (6 Iulie), Iunie, Ședință ordinară. 9. Vinerĭ 1/13 Iulie, Ședință ordinară publică. 10. Vinerĭ 8/20 Iulie, Ședință ordinară.

Vacanțele de vêră dela 15/27 Iulie până la 15/27 Augustŭ.

11. Vinerĭ 19/31 Augustŭ, Ședință ordinară. 12. Vinerĭ 26 (7 Septemvre) Augustŭ, Ședință ordinară 13. Vinerĭ 2/14 Septemvre, Ședință ordinară publică, 14. Vinerĭ 9/21 Septemvre Ședință ordinară. 15. Vinerĭ 16/28 Sept. Ședință ordinară. 16. Vinerĭ 23 (5 Oct.) Septemvre, Ședință ordinară. 17. Vinerĭ 30 (12 Oct.) Septemvre, Ședință ordinară. 18. Vinerĭ 7/19 Octomvre, Ședință ordinară publică. 19. Vinerĭ 14/26 Octomvre, Ședință ordinară. 20. Vinerĭ 21 (3 Nov.) Octomvre, Ședință ordinară. 21. Vinerĭ 28 (9 Nov.) Octomvre Ședință ordinară. 22. Vinerĭ 4/16 Noemvre, Ședință ordinară publică. 23. Vinerĭ 11/23 Noemvre, Ședință ordinară. 24. Vinerĭ 18/30 Noemvre, Ședință ordinară. 25. Vinerĭ 25 (7 Dec.) Noemvre. Ședință ordinară. 26. Vinerĭ 2/14 Decemvre, Ședință ordinară publică, 27. Vinerĭ 9/21 Decemvre, Ședință ordinară. 28. Vinerĭ 16/28 Decemvre, Ședință ordinară.

Vacanțele de dóuĕ sĕptĕmânĭ la Nascerea Domnului nostru Isusŭ Christosŭ.

29. Vinerĭ 6/18 Ianuarie, Ședință ordinară publică. 30. Vinerĭ 13/25 Ian. Ședință ordinară. 31. Vinerĭ 20 (1 Febr.) Ianuarie, Ședință ordinară. 32. Vinerĭ 27 (8 Febr.) Ianuarie, Ședință ordinară. 33 Vinerĭ 3/15 Februarie, Ședință ordinară publică. 34. Vinerĭ 10/22 Februarie Ședință ordinară. 35. Vinerĭ 17 (1 Mart.) Februarie, Ședință ordinară. 36. Vinerĭ 24 (8 Mart.) Februarie, Ședință ordinară. 37. Vinerĭ 3/15 Martie, Ședință ordinară publică.

Marțĭ 7/19 Martie 1889 deschiderea Sesiunii generale din anulŭ 1889.

Literatură.

„Transilvania“, Nr. 9—10 are următorulŭ sumarŭ: Academia română. Scóle și internate de fete în România (urmare și fine). Ioanŭ Popescu: Psichologia empirică. Nunta la Românĭ, studiu istoricoethnograficŭ comparativŭ. Procese verbale ale comitetului Associațiunei transilvane pentru literatura română și cultura poporului românŭ, luate în ședința dela 2 și 21 Aprilie n. 1888. Altă colecțiune de documente adunate de către subscrisulŭ pentru Academia română [Incheere.] Scóla superióră de fetițe din Sibiiu [Continuarea din Nr. 7—8 1887].

„Lumina pentru toțĭ,“ revistă pedagogică, sub direcțiunea d-lui *Eniu D. Bălteanu*, în Bucurescĭ, Calea Moșilorŭ, Nr. 138, costândŭ abonamentulŭ 10 lei pe anŭ și 5 lei pe jumĕtate de anŭ. Nr. 11, anulŭ III, are cuprinsulŭ următorŭ: Inlesnirĭ abonățilorŭ bunĭ platnicĭ. Sentințe economice, filosofice și pedagogice, E. Bălteanu. Studii asupra literaturii poporane, de Dobre Stefănescu. Transformismulŭ, de D. Ionescu. Doctorulŭ fără argințĭ, de E. B. Cum învéță Gertruda copii sĕi, de E. Bălteanu. Schițe de istoria pedagogiei, de Ioanŭ Rusu. Credințe populare, de Ioanŭ St. Negoescu. Napoleon Bonaparte, de Ioanŭ Rusu. Poesii populare din Transilvania, de P. Vancu. Recunoscința d-lui I. Popescu din Bêrladŭ. Copilașii cu inimióră, de C. Popescu. Descântecŭ de albéță, de C. Dimitrescu. Pedagogia, de E. B. O voce din Vâlcea, de E. B. Bibliografiă. Literatură de spiritŭ și petrecerĭ. Erate. Corespondență. Administrația și administratorulŭ acestei reviste.

Gazeta Săteanului, revistă ilustrată, ce apare în R.-Săratŭ. Nr. 6 dela 20 Aprilie 1888, are următoriulŭ cuprinsŭ: Reflecsiunĭ politice sociale: Unŭ optimistŭ. Incetarea rĕscólei țĕranilorŭ, Săteanulŭ. Noțiunĭ asupra falsificațiunilorŭ făinei de grâu, [urmare]—C. Dumitrescu. Florĭ sĕlbatice din România [urmare] Anemonele. Mărgăritarulŭ sĕu lăcrămióre. Aspidiulŭ ghimbosŭ C. C. D. Fórfecele de grădină, C. Cartofulŭ de Canada C. C. D. Pansele și verbinele învĕrgate, Unŭ amatorŭ de florĭ. Noua tragă, „Souvenir de Boussuet“ C. C. D. Pămêntŭ pentru cei ce n'au d'ajunsŭ C. C. Datculescu. Corespondența „Gazetei Săteanului“ din Lunca: I. Plesnilă. Legenda despre tăiatulŭ viei: P. P. Constanțiunu. Mișcarea țĕranilorŭ din Bolbocă [Maicănescĭ] jud. R.-Săratŭ: Reporterŭ. Din localitate: X. Buletinulŭ Comercialŭ. Miscellanea. Unŭ economŭ românŭ. Mai multe gravurĭ negre și colorate.

DIVERSE.

Ambasadorŭ mușcatŭ de câne. Se scie că prin orașele turcescĭ cânii ȡacŭ întinșĭ pe tóte stradele. Aceștĭ cânĭ suntŭ pré leneșĭ ca sĕ'șĭ dea osteneala de a mușca pe cineva; cu tóte astea ambasadorulŭ rusŭ din Constantinopolŭ a pățit'o într'o ȡi. Pe când mergea pe stradă, dusŭ pe gândurĭ, elŭ călcă pe unulŭ din cânii tolăniți în drumŭ; cânele eșĭ din liniștea'i fatalistă și încolțĭ de pulpă pe d. ambasadorŭ. Se ȡice că cânele cunósce pe omulŭ cu gândurĭ rele!

Literatura în Germania în anulŭ 1887. In anulŭ 1887 apărură în Germania 15,972 producte literare, cu 281 mai puține ca în 1886. Dintre aceste producte literare 2063 se ocupă cu gimnastica; 1456 cu teologia; 1402 cu literatura estetică: 1369 cu jurisprudența, politica, statistica, comunicațiunea; 1082 cu higiena; 867 cu sciințele naturale, chemia și farmacia; 729 cu literatura poporală; 725 cu comerciulŭ și industria; 722 cu istoria, biografia etc., 648 cu stenografia; 585 cu limbile nouĕ și literatura germană veche, 585 cu scrierĭ clasice orientale; 464 cu scrierĭ pentru tinerime.

Cursulŭ pieței Brașovŭ
din 17 Maiu st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.56	Vênd.	8.58
Argintŭ românescŭ .	„	8.50	„	8.54
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.06
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.89	„	5.92
Scris. fonc. „Albina“ 6%	„	101.—	„	—.—
„ „ „ 5%	„	98.—	„	98.50
Ruble rusescĭ . . .	„	103.—	„	104.—
Discontulŭ	6½—8% pe anŭ.			

Cursulŭ la bursa de Viena
din 18 Maiu st. n. 1888.

Renta de aurŭ 4%	96.60
Renta de hârtiă 5%	85.40
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	150.50
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (1-ma emisiune) . .	94.80
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (2-a emisiune) . .	126.—
Amortisarea datoriei căilorŭ ferate de ostŭ ungare (3-a emisiune) . .	114.50
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.95
Napoleon-d'orĭ	10.05
Bonurĭ rurale ungare	105.—
Bonurĭ cu clasa de sortare	104.70
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	104.50
Bonurĭ cu cl. de sortare	104.25
Bonurĭ rurale Transilvane	104.—
Bonurĭ croato-slavone	105.—
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescŭ	98.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ urgurescŭ	121.60
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	279.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	277.75
Renta de hârtiă austriacă	78.40
Renta de argintŭ austriacŭ	80.30
Renta de aurŭ austriacă	104.50
Losurĭ din 1860	133.60
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	872.—
Mărcĭ 100 împ. germane	62.75½
Londra 10 Livres sterlinge	126.90
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	126.90

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu.

---

cercurĭ nobile, înalte, și suntŭ seriose și necopilărescĭ. „Mórtea așa este de ușóră, așa de bine mĕ simțescŭ în fața ei“, ȡicea adesea. După aceea: „Așa de mult întârȡie; ajută'mĭ, dă'mĭ ceva Emilio, ca ea sĕ vină mai degrabă“. Când ilŭ cercetă consiliarulŭ Ludovic, Lenau cântă cu vióra de minune. Ludovic nu se putea mira în destulŭ de elŭ. Privi la nenorocitulŭ poetŭ plângêndŭ și a ȡisŭ, că își aduce aminte de Tasso... Mai târȡiu érășĭ ȡise Lenau: „Emilio, adu'mĭ ceva ca sĕ mĕ sfârșescŭ mai degrabă. Viéța mea e o nebuniă“, ȡicea elŭ. „Ce-am cultivatŭ!.. Numai câteva poesii frumóse am scrisŭ“.

19 Octomvre.

„Medicii s'au consultatŭ sĕ-i facă o tăietură în o arteră. Niembsch se bucură când își vĕȡŭ sângele svĕcnindŭ, cum ȡicea elŭ: „ca unŭ isvorŭ din Alpĭ“. — „Óre nu este acesta sânge deplinŭ sănĕtosŭ?“ întrebă pe bărbierulŭ sĕu, care'i rĕspunse: „Da, sânge deplinŭ sănĕtosŭ se vede a fi, numai câtŭ pare că este alŭ unui cerbŭ prigonitŭ“. Rĕspunsulŭ acesta îi plăcŭ tare lui Lenau. „Căcĭ prigonitŭ cerbŭ sunt eu“, îi replică, și totdéuna poftia dela chirurgulŭ sĕu, ca sĕ descrie fiitórei sale sócre acéstă operațiune. Imprejurarea, că sângele sĕu era sănĕtosŭ îi dete nouă speranță, nou curagiu pentru căsĕtoriă. Și acum continuă mai departe a țese în creerii sĕi bolnavĭ planurĭ uriașe de viitorŭ. „Cum póte avé omulŭ idei așa de simple“, ȡise referitorŭ la întêmplările de erĭ. „Erĭ eram de părerea, că Emilia îmĭ dă accid-clorhidryc“. După prânȡŭ a cântatŭ cu violina forte frumosŭ.

20 Octomvre.

Nóptea mĭ-a fostŭ suportabilă, avisă pe cameriеră, dér totușĭ pe la 4 óre a începutŭ furtuna. Diminéța pe la 7 óre bolnavulŭ cerŭ unŭ paharŭ de apă dela servitorulŭ consiliarului, dér Niembsch până când privia la împlinirea acestei rugărĭ, sări pe ferésträ desbrăcatŭ și începŭ a striga de-alungulŭ stradei Friederich: „Revoluția! Libertate! Ajutor! Focŭ.“ Sĕ ȡice că incidentulŭ acesta era grozavŭ. Era mâhnitŭ asupra Șvabilorŭ. Servitorulŭ Leo mĭ-a spusŭ lucrurĭ înfricoșate despre elŭ. Mĭ-a spusŭ c'a începutŭ a-i numĕra nasturii vestmêntului sĕu și striga: „Isuse! Marie! Nebunŭ, nebunŭ! Nicĭ nu sciu unde mĕ aflu.“

22 Octomvre.

„Când Leo veni aȡĭ-diminéță dela pădițŭ îmĭ spuse că nóptea trecută i-a fostŭ forte grea bolnavului și că acușĭ acușĭ se înfuriă. *Lăsați-mĕ sĕ mergŭ în rĕsboiu,*“ striga adesea. Doria în continuu sĕ călĕtoréscă. Medicului decise a-lŭ transporta în Winnenthal pe când consângenii lui ilŭ rugau sĕ-lŭ lase sĕ móră aicĭ. Insușĭ Lenau se opuse călĕtoriei dér în urmă fŭ constrînsŭ sĕ mérgă de silă. Când vĕȡură înaintea lorŭ orășelulŭ, îi spuse Pfitzer, că elŭ are sĕ fiă dusŭ acolo. Numirea orașului n'a făcutŭ asupra lui nicĭ o impresiune. La descălecare se plânse lui Zeller de modulŭ cum a fostŭ tractatŭ arătându'i în palme nesce rane ce nu erau ci numai i-se păreau lui a fi, dér medicului îi rĕspunse că Lenau este vina la tóte și că dincontră elŭ a tractatŭ rĕu cu ei, înjurândŭ ómenii pe drumŭ. La acestea Lenau tăcŭ rușinându-se. Când peste nópte sdrobi jalusia unei ferestre își strivi unŭ degetŭ. Zeller chiămă numai decâtŭ unŭ chirurgŭ ca sĕ'i lege rana. Așa se vede că acésta i-a căȡutŭ bine amicului nostru, căcĭ sĕ liniști. Când ilŭ conduseră în odăița lui, sângele sĕu făcŭ o circulare repentină în susŭ și în josŭ prin capulŭ sĕu și ȡise că lui nu'i place nicĭ nu vrea sĕ rĕmână aicĭ, dér mediculŭ îi rĕspunse că nu mai póte fi vorbă de voința lui, căcĭ fiindŭ vindecarea lucrului principalŭ, trebue sĕ fiă ascultătorŭ, findcă elŭ e smintitŭ de minte, póte însĕ sĕ mérgă prin grădină la preumblare. Niembsch primi propunerea, ér când întră în grădină și respiră aerulŭ curatŭ, și vĕȡŭ cerulŭ seninŭ, ȡise: „e frumosŭ.“ După ce merse în odaiă érășĭ, se culcă și durmi cam unŭ pătrarŭ de óră, dup'aceea merse érășĭ în grădină. Zeller l'a aflatŭ mai puținŭ bolnavŭ astăȡĭ, ca erĭ și începŭ a nutri mai multă speranță în elŭ. In odăița lui tóte mobilele suntŭ întărite de pĕrețĭ și de podinĭ până chiar și patulŭ din mijloculŭ casei. Priveliștea ce'i oferea pădurea și câmpulŭ în pompa lorŭ de tómnă îi era forte bine venită. Castelulŭ în interiorulŭ căruia se află institutulŭ alienațilorŭ, e ceva mărețŭ. In curte este o fântână colosală. Zeller a închiriatŭ o odaiă separată pentru Emilia, de-o frumseță uimitóre, aicĭ va ședea Niembsch décă i-se va face mai bine.

(Va urma.)

Nr. 41—1888
Senatulŭ scolasticŭ.

CONCURSŬ

pentru ocuparea staţiunei docenţiale din parochia gr. cath. Romuli din vicariatulŭ Rodnei, carea devenise vacantă, cu soluţiune anuală de 200 fl. v. a., cuartirŭ provĕḑutŭ cu edificie economice, lemne focalĭ gratis şi grădina şcólei în folosinţa învĕţătorului.

Doritorii de a dobêndi acéstă staţiune au de a'şĭ aşterne rugările lorŭ provĕḑute cu documentele de cualificaţiune docenţiale la senatulŭ scolasticŭ conf. gr. cath. din Romuli, posta ultimă Năsĕudŭ, pănă în 10 Iunie 1888.

Din şedinţa senatului scolasticŭ conf. gr. cath. ţinută în 29 Aprilie 1888.

Paulŭ Chita,
preşedintele senatului scolasticŭ.

60.3—2

Sosirea şi plecarea trenurilorŭ şi postelorŭ în Braşovŭ.

I. Plecarea trenurilorŭ:

1. Dela Braşovŭ la Pesta:

Trenulŭ de persóne Nr. 307: 7 óre 20 de minute séra.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 315: 4 óre 01 minută diminéţa.

2. Dela Braşovŭ la Bucuresci:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 318: 1 óră 55 minute după améḑĭ.

II. Sosirea trenurilorŭ:

1. Dela Pesta la Braşovŭ:

Trenulŭ de persóne Nr. 308: 9 óre 46 minute înainte de amédĭ.
Trenulŭ mixtŭ Nr. 316: 9 óre 52 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Braşovŭ:

Trenulŭ mixtŭ Nr. 317: 2 óre 32 minute după amédĭ.

A. Plecarea postelorŭ:

a) Dela Braşovŭ la *Rêşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ:* 12 óre 30 m. după amédĭ.
b) „ „ „ *Zizinŭ:* 4 óre după amédĭ.
c) „ „ în *Sĕcuime* [S. Georgĭ]: 1 óră 30 minute nóptea.
d) „ „ la *Făgăraşŭ:* 4 óre diminéţa.
e) „ „ la *Săcele:* 4 óre diminéţa.

B. Sosirea postelorŭ:

a) Dela *Rêşnovŭ-Zĕrnescĭ-Branŭ* la Braşovŭ: 10 óre înainte de amédĭ.
b) „ *Zizinŭ* la Braşovŭ: 9 óre a. m.
c) Din *Sĕcuime* la Braşovŭ: 6 óre séra.
d) „ *Făgăraşŭ* la Braşovŭ: 2 óre diminéţa.
e) „ *Săcele* la Braşovŭ: 6 óre 30 minute séra.

Tipografia A. MUREŞIANU Braşovŭ.